

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 251. Erat autem fere hora sexta. v. 44.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

O Anima mea, respira inter tot lacrymas paulisper a deo iucundis novis auditis. Attende hodie paradisi portas aperiri per fidem (spem & charitatem) Latronis unius. Animare ad tam iucundum nuntium, & vero Evangelium. Excita te etiam ô Catholicæ seu Romanæ professor Ecclesiæ. Christus ingentibus suis expensis redimit omnes, & quia latro iste redemptionis pretium sibi applicat per fidem, spem & caritatem, ecce ille intrat in regnum. Da igitur mihi fidei, spei, & charitatis augmentum, ut aperiantur & mihi Cæli portæ: operi mihi eas, Domine, aperiri quas mea peccata occluserunt, clavem tenes: occlude vero portas inferni, quas eadem peccata aperuerunt, in die mortis, ut, sicuti bonus ille latro tecum per veniam ad paradysum Amen.

§. 251. Erat autem fere hora sexta. v. 44.

Apud Iudæos hora sexta, ab ortu solis in æquinoctio, (apud nos est hora duodecima meridiana) Iesus est Cruci clavis affixus, & est cum latronibus deputatus & præ tormentis sitiens felle saturatus: occurrit mihi horarum discrimen in passione Domini annotatum. nempe hora prima Iudæorū (quæ est apud nos hora sexta matutina) ducunt Iesum ad Pilatum, falsi testimonijs multum accusatum in collo percutiunt manibus ligatum, vultum Dei conspuunt, lumen Cæli gratum: Deinde cum Germanis esse; hora nona ante meridiana; Crucifixe clamitant, hora tertiæ (juxta Iudæos) illis induunt vestem purpurarum, caput eius pungitur corona spinarum, Crucem portat humeris ad locum poenarum: & hora nona Iudæorum quæ apud nos est tertia pomeridiana Dominus Iesus expiravit, heli clamans animam patri Commendavit, latu eius miles perforavit, terra tunc tremuit, sol se obscuravit. Quid autem sibi vult hoc discrimen horarum? Basile est earum Horarum, quas ab Apostolorum tempore Ecclesiastici & Regiosi servant in officiis divinis.

Domine Deus rex cæli & terræ Crucifixe propter hominem, securator intuper cordium & renum, Iudex iuste, dignum & iustum est, ut te fideles tui per omnes horas laudent, & cum hoc non possint singuli opifices & aliter impediri curis suis, optime factum est, quod per elemosinas & oblationes pias constituti sint clerici, & religiosi qui semper die ac nocte laudent te penso horarum Ecclesiasticarum pro passione tua. sed & sexta hora diei vitæ meæ iam transit, quæ est virilis ætas, pro pudor & dolor & nihil boni operatus sum adhuc in ea, sicut nec in prima quæ fuit pueritia nec in tertia, quæ fuit adolescentia mea, ut exercerem me in virtutibus, & operarer in vinea tua, quæ est Ecclesia militans, item anima mea. Sed cheu
oiole

otiose horas meas impendi, & loco laboris boni fuit in me sensum evagatio, inclinationes & affectus inordinati ad Creaturas, elatio, vana gloriatio, impatientia & alia peccata contra Deum, proximum, meipsum sive contra præcepta decalogi & Ecclesiæ. Omnes voces meæ ad laborare debuissent pro his, sed eo forte vel rato intendi animum, respicam igitur ab hoc intolerabili errore, & vel hodie incipiam tua gratia ad intus neglecto Corpore animam excolere. Nulla hora tera est nequidem XI. imo nec XII, apud bonum Patrem familias ante erogationem.

§. 252. *Et tenebra facta sunt v. 44.*

Trium fere horarum spatio quo Dominus in Cruce pependit, etsi non adeo densæ ut nihil omnino videri posset, quasi Ægyptiæ vel morte media, alioquin omnes diffugissent, sed quales in crepusculo, ut milites se videre & alloqui possent, quanquam & stellas apparuisse tradit auctor de miraculis dicens: *Vti nox, qua Dominus natus est, in diem, sic dies qua passus est in noctem versus est, non enim ferre potuerunt astra conditorem suum in Cruce nudum, illusum à iudeis, agentem animum, ideo lugubres vestes induerunt, & proximam summi patris familias mortem deplorarunt, silentio & orationi mentali qua se Dominus immolabat in Cruce servierunt. si Dominus illis indulisset loqui, sine dubio clarissima voce omnes nequitias, iniquitates & peccata principum Iudæorum & populi derexissent, propter ejusmodi exitiale facinus, nempe Christi innocentis turpem & crudelem occisionem. Sed ubi es tu, ô anima mea, quod te non sentiam? dormis? an vigilas? Cœli te atra veste regunt, quod videant suum Creatorem occidi, tu vero nihili facis cum tui causa occidatur? flet Cœli tamen non redimantur, quia non peccarunt, & tu ô anima mea, non fles, quæ peccasti & tamen tu redimeris, si neque propter ossium fragorem, propter deformitatem membrorum Christi, neque propter illam mœstitiâ elementorum, ne unicam quidem lacrymam spargis, quando te ex alto peccatorum sopore surrecturum speras!*

O Sol justitiæ te adoro ac compello, ut duæ radios misericordiæ velis mittere, atque tenebras ignorantia meæ, tenebras passionum, tenebras perverforum operum dissipare. E contra immittere in me tenebrarum inferni timorem.

Y

§. 253. 14